

La positiva realitat de l'Escola de Natura

Dll, 2/08/2010 per Catalunya Religió

(*Enric Roura/El Senyal*) Durant el curs 2008 i 2009 es va posar en marxa l'Escola de Natura La Cot, situada a la casa de colònies d'aquest nom, al barri de Sa Cot, al municipi garrotxí de Santa Pau. La casa, ubicada al bell mig del Parc natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa, permet gaudir de la Fageda d'en Jordà i dels volcans de Santa Margarida i Croscat. Aquesta Escola especialitzada presenta una varietat d'activitats educatives d'acord amb els diferents nivells escolars, que ajuden a aprendre i interpretar l'entorn natural, fomentar una activitat positiva i de respecte vers la natura i aprendre a assegurar i mantenir l'equilibri ecològic. L'objectiu bàsic es resumeix a promoure l'educació ambiental fent-la servir com a eina per aconseguir la integració de la persona dins del seu medi social i natural.

Equip de treball, programes i resultats

L'Escola de Natura està formada per dos departaments: l'àrea pedagògica i la de manteniment. La primera està integrada per monitors i un enllaç amb les escoles participants. La segona, integrada per tres persones, dues cuineres i un treballador de manteniment tècnic.

Els programes inclouen activitats temàtiques: jocs, tallers i jocs de nit. Aquestes ofertes educatives es corresponen, com s'ha dit, als tres grans nivells educatius: Educació infantil, Primària i ESO. Els tres grans programes són: Viatge al centre de la terra, Hollywood és aquí i Garrotxa, terra de volcans. La bona acollida d'aquesta oferta en garanteix la continuïtat. En el seu primer any hi van participar 13 escoles, amb 663 participants i amb 1.149 estades.

Espai voluntari i confessional

Voluntariat i confessionalitat són dos dels trets bàsics que han conformat la identitat de l'esplai patrocinat per l'Església. Malauradament, ambdues opcions avui es troben en crisi.

L'opció pel voluntariat dels monitors i altres educadors del lleure, que durant molts anys havia estat gairebé unànime, ara és qüestionada seriosament. El voluntariat era vist com una garantia de servei "vocacional", però la proliferació d'ofertes de lleure (públiques i privades) amb directors i monitors remunerats ha suposat que molts d'ells, formats en els nostres centres d'esplai, optessin per apuntar-se a un servei retribuït. De fet, cada dia són més els qui vaticinen que el voluntariat a l'esplai té els dies comptats.

L'altra opció, la confessionalitat, també fa temps que es troba en crisi. La causa

principal és la manca de consiliaris, a part de la secularització de la societat. Abans, quan abundaven els capellans joves, la identitat cristiana dels centres d'esplai estava assegurada. Però, avui dia, la mitjana d'edat dels capellans és molt elevada, cosa que dificulta notablement la tasca d'acompanyament dels infants i monitors que s'espera del consiliari. Per suplir aquesta mancança, caldria que a cada centre d'esplai hi hagués almenys un animador/a de la fe, adequadament format i que treballés en sintonia amb els plans pastorals de la diòcesi.

Penso que els nostres centres d'esplai són rics en valors humans i cristians. Cal reconèixer el mèrit dels directors i monitors que dediquen desinteressadament part del seu temps a educar els infants en el temps de lleure. Però també penso que cal explicitar millor la identitat cristiana dels nostres centres. No es pot donar per suposada. El pluralismo de la societat actual ens ho demana. Hi ha moltes i diverses opcions pedagògiques i és bo que es puguin diferenciar les unes de les altres. Els nostres centres d'esplai han d'estar oberts a tothom, però això no ha de suposar que silenciem o amaguem la fe que dóna sentit a la nostra vida. Si l'esplai deixés de ser un lloc i un temps apte per a l'evangelització i la pràctica del voluntariat, valdria la pena continuar dedicant-hi esforços?

Enric Roura. Consiliari de la Fundació EG- Mare de Déu del Mont.

Text publicat a la revista [El Senyal](#).